

กรมอนามัย
เลขรับ 56377
วันที่ 27 ก.ค. 2560
เวลา 09.22 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กลุ่มส่งเสริมการใช้กฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๔๒๕๒

ที่ สธ ๐๙๔๕๐๔ ๑๑๓๙

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน อธิบดีกรมอนามัย

ความเป็นมา

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอความอนุเคราะห์ให้ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขตรวจร่างข้อบัญญัติองค์การบริหาร

ส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ ประกอบด้วย

๑. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องการจัดตั้งปฏิรูปและมูลฝอย
๒. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
๓. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา
๔. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมการเลี้ยงสุกร
๕. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องประกอบกิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ

ข้อพิจารณา

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้ดำเนินการตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยพิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ เทียบกับกฎหมายแม่บท กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดตามหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เสนอมาพร้อมนี้ด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายสมชาย ตู่แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ความแล้ว

๓๕๔ ๖๖๖๐

๒๗ ๗๐๒๕๖๐

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

สำเนาฉบับ

ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๔๙๖๕

กรมอนามัย

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อ้างถึง หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ สพ. ๗๓๓๐๖/๐๒๓ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ขอให้ศูนย์บริหารกฎหมาย
สาธารณสุข พิจารณาตรวจทาน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ
หรือให้คำแนะนำใดๆ เพื่อจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป นั้น

กรมอนามัย ได้พิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ โดยเทียบกับกฎหมายแม่บท
กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
คู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
มีข้อเสนอแนะในหลักการร่างข้อบัญญัติ ดังนี้

๑) ในการจัดทำข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่จำเป็นต้องอ้างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ ได้มีความเห็นไว้ เนื่องจากมาตรา ๒๖ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการระบ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการตรากฎหมายแม่บทไว้ในกฎหมายลำดับรอง เช่นเดียวกับมาตรา ๒๙ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับเมื่อมีกฎหมายแม่บทมีการระบุเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามที่ได้
กล่าวมาข้างต้นตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องระบ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในกฎหมายแม่บทไว้ในกฎหมายลำดับรองอีก โดยระบุเพียงบทอาศัยอำนาจ
ของกฎหมายแม่บทในการออกกฎหมายลำดับรองเพียงเท่านั้น (ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การกำหนดแนวทางการตรวจและการจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ; เรื่องเสร็จที่ ๔๙๗/๒๕๖๐ เมษายน ๒๕๖๐)

๒) การเขียนบันทึกเหตุผลในข้อบัญญัติท้องถิ่น ทั้งในกรณีเป็นข้อบัญญัติใหม่ ข้อบัญญัติฉบับ
แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัติฉบับยกเลิกมีแนวทางในการปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน คือ ต้องเขียนบรรยาย
เหตุผลของการมีข้อบัญญัติ การปรับปรุง การแก้ไขเพิ่มเติม หรือการยกเลิกดังกล่าว เพื่ออธิบายให้ผู้อ่าน
สามารถเข้าใจว่าเหตุใดที่จำเป็นต้องมีการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวไว้บังคับ ส่วนเนื้อความในการบรรยายเหตุผล
นั้นจะสั้นหรือยาว จะเป็นวรรคเดียว หรือแยกเขียนเป็นเรื่องๆ ก็แล้วแต่ความเหมาะสม

ส่วนแนวทางในการเขียนบันทึกเหตุผล ควรเขียนอธิบายให้สามารถเข้าใจได้ว่าร่างข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นดังกล่าวมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดหรือเพราะเหตุใด โดยเขียนให้เป็นรูปธรรมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่าน

เข้าใจชัด...

เข้าใจชัดเจนถึงความจำเป็นและเหตุผลในการตราข้อบัญญัตินั้นๆ อธิบายให้ทราบถึงสาระสำคัญของร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีเป็นร่างฉบับแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ต้องอธิบายให้ทราบว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ในประเด็นสำคัญที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างไร มีเนื้อความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย

๓) เนื่องจากในข้อบัญญัติฯ ได้มีการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้ จึงมีข้อสังเกตว่า การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้นั้น ต้องมีกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกประกาศ ดังนั้นการกำหนดดังกล่าวจึงไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายมีเหตุจำเป็นหรือความประสงค์ที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติเป็น การทั่วไปนั้น จะต้องชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในมีอำนาจการออกประกาศในเรื่องนั้นๆ ต่อสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดทำร่างข้อบัญญัติฯ จำนวน ๕ ฉบับ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หากองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อสงสัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น สามารถศึกษาได้จากคู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้จัดพิมพ์เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้เป็นต้นแบบในการยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยสามารถดาวน์โหลดคู่มือทั้งสองเล่มได้ที่เว็บไซต์ของศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th> ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๐๕๔ ๕๖๖

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๔๒๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๑ ๘๑๘๐

ตรวจ *กิม ๒*

ร่าง *๕๖๖*
พิมพ์/ทาน *๕๖๖*

ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง)ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐

จากการพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมมลพิษจาก ควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความเห็นว่า การออกข้อบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕, ๒๖, ๒๗ และ ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้นไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจาก บทบัญญัติมาตรา ๒๕, ๒๖, ๒๗ และ ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติ มาตราใดที่ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนั้น ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบล เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงเป็นข้อบัญญัติที่ ตราขึ้นมาโดยไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายแม่บทรองรับ และเป็นการอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายที่เกิดจาก อำนาจที่กฎหมายแม่บทกำหนดไว้ และหากมีการประกาศใช้ข้อบัญญัติจะส่งผลให้ข้อบัญญัติฯ เรื่องดังกล่าวไม่มีสภาพบังคับใช้ในพื้นที่

ทั้งนี้ หากองค์การบริหารส่วนตำบล มีความประสงค์ที่จะควบคุมและป้องกันมลพิษจากควัน ไฟและฝุ่นละอองจากการเผาในพื้นที่ สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๒๐ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายใต้อำนาจข้อบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการกำจัดมูลฝอยในกลุ่มของเศษวัสดุทางการเกษตร โดยการห้าม กำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาไว้ภายใต้อำนาจข้อบัญญัติ ดังกล่าวได้

ตัวอย่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ก
ที่ส่งมาให้กรมอนามัยตรวจสอบ ซึ่งยังพบว่ายังไม่ถูกต้องและครบถ้วน

-๑-

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล... ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและ
ฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ.๒๕๖๐ เพื่อบังคับใช้ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบล

เหตุผล

ด้วยปัจจุบันปรากฏว่า ประชาชนมีการเผาวัสดุเหลือใช้ตามครัวเรือนทั่วไปตลอดจนใน
กระบวนการผลิตทางการเกษตร เช่น การเผาป่า เผาใบไม้ เผาต้นข้าวโพด เผาขยะและวัชพืช ฯลฯ ประกอบ
กับในช่วงที่มีอากาศแห้งแล้งและมีความชื้นต่ำมักเกิดไฟป่าขึ้นในหลายพื้นที่ ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศ
ปกคลุมทั่วพื้นที่จังหวัดลำพูนและอีกหลายจังหวัดทางภาคเหนือตอนบน ซึ่งกลุ่มควันและฝุ่นละอองที่เกิดจาก
การเผามีขนาดเล็กจนเป็นอันตรายต่อประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและผู้สูงอายุ หากไม่หยุดการเผาแล้ว
ปัญหาดังกล่าวจะทวีความรุนแรงขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
สุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่และให้การควบคุมควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผาในเขตตำบล
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล' ย เรื่อง การควบคุม
มลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๑๖ (๒๔) (๒๙) (๓๐) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๙ และมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นับแต่วันที่ได้ติดประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล หรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลพิษอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“การเผา” หมายความว่า การจุดไฟเผาขยะมูลฝอย หญ้าแห้ง พืชไร่ ต้นไม้ เศษวัสดุจากพืช หรือเศษวัสดุอื่นใด อันเป็นเหตุให้เกิดมลพิษ ควัน ความร้อน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรืออื่นใด จนเป็นเหตุให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือภาวะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติ

(๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด

(๓) ดักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดสภาพอันอาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้ สภาพกรงรัง หรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยให้หมดไป

(๔) รายงานการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟัง เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการปรับตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินผู้ใด ปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเอง ในที่ดินของตนให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรุกร้าง หรือปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตน

ถ้าการปล่อยปละละเลยนั้น มีสภาพที่อาจทำให้เป็นการเสี่ยงที่จะเกิดไฟไหม้ลุกลามเป็นบริเวณกว้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความผิดตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาขยะ อ้อย พืชไร่ ตลอดจนข้าว ต้นข้าวโพด หญ้าแห้ง ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการเผาในที่ดินของตน หรือที่ดินสาธารณะหรือทางสาธารณะ หรือป่าไม้ ในประการที่ทำให้เกิดควันหรือฝุ่นละออง อันเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของผู้อื่น

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นควบคุมงานก่อสร้างที่เกิดฝุ่นละออง จากการขนส่งวัสดุ การก่อสร้าง การขุดดิน ถมดิน โครงการก่อสร้างต่าง ๆ มิให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ อันเป็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำความสะอาดถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบเพื่อป้องกันฝุ่นละออง

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่หรือทางสาธารณะ

(๒) ปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ หรือในสถานที่อาจทำให้เกิดไฟไหม้ลุกลาม

ข้อ ๑๐ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อาจจัดการตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการเผา การป้องกันการลุกลามของไฟหรือดำเนินการใด ๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ เช่น การทำแนวกันไฟ การตัดถาง การรื้อถอนเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับกรนั้น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๕ หรือฝ่าฝืนข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณายกเว้นการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

ข้อ ๑๕ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลนาทราย เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

ลงชื่อ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายอำเภอ